

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Δύο συγκλονιστικὲς ἱστορίες

Ἡ δύναμη* τοῦ Παραδείγματος καὶ τῆς Ἀγάπης Μέρος Β'

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σπυρίδων περισσότερα ἀπὸ δέκα χρόνια ὑπηρετοῦσε ὡς Ἱεραπόστολος καὶ Ἱεροκήρυκας στὶς φυλακὲς τῶν κατέργων στὴν Σιβηρία.

Περιτριγύριζε τὶς φυλακὲς αὐτές, συζητώντας μὲ τοὺς πολιτικοὺς καὶ τοὺς ποινικοὺς καταδίκους, τῶν ὁποίων μπόρεσε νὰ κατανοήσῃ τὴν ψυχὴ καὶ νὰ ἀγαπήσῃ θερμὰ αὐτοὺς τοὺς κολαζομένους ἀνθρώπους.

Αὐτὸ ὅμως ποὺ εἶναι τὸ πιὸ σημαντικό καὶ συναντᾶται πολὺ σπάνια εἶναι, ὅτι κέρδισε τὴν θερμὴ τους ἀγάπη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη...

* * *

Ἡ ἐπιστροφή τοῦ σχισματικοῦ στὴν Ἐκκλησία

Μόλις ἀπόκτησα πιὸ στενὲς σχέσεις μὲ τοὺς φυλακισμένους, κατάλαβα ἀμέσως, ὅτι αὐτὸ ποὺ χρειάζονται ἀπὸ μένα εἶναι νὰ τοὺς δείχνω ἀληθινὴ ἀγάπη.

Ἡ ἀγάπη αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι εἰλικρινὴς καὶ δραστήρια.

Ἀπὸ τὸ χέρι μου πέρασαν περίπου **εἴκοσι πέντε χιλιάδες ἄνθρωποι**, τοὺς ὁποίους πολλὲς φορὲς τοὺς ἐξομολόγησα, τοὺς κοινώνησα, ἀλλὰ καὶ προσπάθησαν μὲ τὰ κηρύγματα μου νὰ τοὺς πείσω νὰ ἀλλάξουν τὴν ζωὴ τους καὶ νὰ πιστέψουν στὸ Εὐαγγέλιο κλπ. **Μεταξύ** τους ὑπῆρχαν τύποι θαυμάσιοι, γιὰ τοὺς ὁποίους καὶ θὰ μιλήσω στὴν συνέχεια...

Αὐτὸς ἦταν Παλαιόπιστος.

Συχνά με περιέπαιζε και κοροΐδευε τους κρατούμενους για την αγάπη τους σέ μένα και για τὸ ὅτι ἔρχονται νὰ ἀκούνε τὰ κηρύγματα μου, τὰ ὁποῖα ἔκανα, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς Κυριακὲς καὶ τὶς Ἑορτές, δύο φορές τὴν ἑβδομάδα. Συχνά τοὺς ἔλεγε: «**Νά**, ἔρχεται ὁ σωτήρας σας, πηγαίνετε νὰ τὸν ἀκούσετε».

Μιὰ φορά, ὅταν τὸν συνάντησα καὶ τὸν ἐρώτησα κάτι, ἐκεῖνος με ἔφτυσε καὶ μοῦ εἶπε μιὰ τέτοια λέξη, πὸν με ἔβαλε σὲ ἀμνηχανία. **Ἐγὼ ὅμως ἐνδιαφέρθηκα γι' αὐτὸν καὶ σκέφτηκα: θὰ δοῦμε τι εἶναι πιὸ δυνατὸ τὸ κακὸ ἢ τὸ καλὸ, τὸ μῖσος ἢ ἡ ἀγάπη.**

Μετὰ ἀπὸ δύο ἑβδομάδες περίπου ἐκεῖνος, ὁ καημένος, ἀρρώστησε. **Ἄρχισα νὰ τὸν ἐπισκέπτομαι. Ἐκεῖνος παραξενεύοταν γιὰ τὸ ὅτι ἐπισκέπτομαι ἕναν Παλαιόπιστο.**

- **Γιατί, παππούλη, με ἐπισκέπτεσαι; Θέλεις νὰ με προσηλυτίσεις στὴν πίστη σας;**

- **Ὅχι, φίλε μου, δὲν ἔχω τέτοιο σκοπὸ. Τὸ πιὸ σημαντικό γιὰ μένα εἶναι, τὸ ὅτι ἐσὺ εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰκόνα καὶ ὁμοίωσή Του.**

- **Ἀλήθεια λές, παππούλη;**

- **Ναί, φίλε μου, σοῦ λέω τὴν καθαρὴ ἀλήθεια.**

- **ὦ, Θεέ μου, ἐγὼ πὸν εἶμαι κρατούμενος, ἕνα χαμένο κορμί, πὸν ἀπὸ τὴν κακία μου πότε-πότε ἔβριζα ἀκόμα καὶ τὸν Θεό, καὶ ἐσύ, παππούλη, λές ὅτι εἶμαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ.**

Λέγοντας τὰ λόγια αὐτά, ἔχωσε τὸ κεφάλι του μέσα στὸ μαξιλάρι καὶ ἄρχισε νὰ κλαίει σὰν παιδί. Ἐγὼ ἔπιασα τὸ κεφάλι του καὶ ἄρχισα νὰ τὸν φιλάω, κλαίγοντας μαζί του.

- **Παππούλη μου ἀγαπητέ, ἔλεγε ὁ φυλακισμένος, συγχώρησέ με. Δὲν μπορεῖτε νὰ φανταστεῖτε πῶς σὰς ἔβριζα. Ὅταν, παππούλη μου, θὰ γίνω καλὰ θὰ ἔρχομαι στὰ κηρύγματα σας καὶ θὰ λέω γιὰ σὰς καὶ στοὺς ἄλλους. ὦ, Θεέ μου, ἐγὼ εἶμαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ! Ναί, ἴσως θὰ γίνω μετὰ, ὅταν θὰ μετανοήσω, τώρα ὅμως εἶμαι ἕνα μέγας ἀμαρτωλός. Ἔερετε, παππούλη, σκότωσα ὀκτῶ ἀνθρώπους, εἶχα σχέσεις με τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφή μου, κτηνοβατοῦσα, ἔκαψα δύο ἐκκλησίες, ἀπὸ μία ἐκκλησία πήρα τὰ Τίμια Δῶρα καὶ τὰ πέταξα στὰ**

σκυλιά, ἔκλεβα ἄλογα, βίαζα γυναῖκες καὶ παιδιά. **Μ**εγάλος ἄμαρτωλὸς εἶμαι! **Ἄ**θελα σᾶς τὰ εἶπα αὐτά. **Μ**ὲ συγκινήσατε πολὺ μὲ τὸ ὅτι σὲ μένα τὸν ἄμαρτωλὸ εἶδατε τὸν ἄνθρωπο καὶ τὶ ἄνθρωπο! **Ἔ**να παιδὶ τοῦ Θεοῦ! **Αὐ**τὸ μὲ συγκίνησε ὡς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου! **Ὅ**λοι μᾶς περιφρονοῦν, ὅλοι μᾶς βλέπουν σὰν τὰ κατακάθια τῆς κοινωνίας καὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι μερικὲς φορὲς μισοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας. **Ἔ**σεῖς ὁμως μᾶς βρίσκετε τελείως διαφορετικούς...

Ἄχ, παππούλη μου, ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μᾶς φέρονταν ὅπως ἐσεῖς μᾶς φέρεστε καὶ μᾶς ἀγαποῦσαν ὅπως ἐσεῖς μᾶς ἀγαπάτε, τότε, πιστέψτε με, δὲν θὰ ὑπῆρχαν κακοῦργοι πάνω στὴν γῆ, ἐπειδὴ τὸ κακὸ νικιέται μόνο μὲ τὸ καλὸ. **Γ**ιὰ παράδειγμα, ἐγὼ ὁ ἴδιος σχεδὸν ποτὲ ἀπὸ τότε πού ἤμουν παιδὶ δὲν ἄκουσα ἀπὸ κανέναν καλὸ λογό. **Ὁ** πατέρας μου ἦταν μέθυσος, ἡ μητέρα μου ζοῦσε ἀκόλαστη ζωὴ... **Μ**ιὰ φορὰ αἰσθάνθηκα τόσο ἄσχημα, πού πῆρα ἓνα σχοινὶ καὶ πῆγα νὰ αὐτοκτονήσω ἀλλὰ ἓνας φίλος μου μὲ ἔσωσε ἀπ' αὐτὸν τὸν τρομερὸ θάνατο. **Μ**ιὰ φορὰ συναντήθηκα μὲ ἓναν Ἀναγνώστη ἀπὸ τοὺς δικούς μας τοὺς Παλαιόπιστους πού ἦταν ἄνθρωπος εὐλαβῆς. **Μ**ιλῆσαμε γιὰ τὴν ἄμαρτία καὶ γιὰ τὴν μετάνοια καὶ ἐκεῖνος μοῦ εἶπε: **ἂ**ν ὑπῆρχε σὲ μᾶς ἡ ἱερωσύνη, τότε ἡ μετάνοια, σὰν Μυστήριον, θὰ μπορούσε νὰ ἔχει δύναμη. **Τ**ότε μοῦ ἤλθε μία ἰδέα: νὰ πάω σ' ἓνα ἀπὸ τὰ κοντινὰ ὀρθόδοξα Μοναστήρια, νὰ ἐξομολογηθῶ καὶ ἴσως ὁ Θεὸς θὰ μὲ συγχωροῦσε. **Μ**ετὰ ἀπὸ μία ἐβδομάδα πῆγα σ' ἓνα μοναστήρι. **Σ**τὴν ἐξομολόγησή μου εἶπα στὸν ἱερέα, ὅτι εἶμαι σχισματικός. **Αὐ**τός, ὅταν τὸ ἄκουσε, ἄρχισε νὰ μὲ βρίζει ἐκεῖ μέσα στὴν ἐκκλησία καὶ νὰ μὲ ὀνομάζει ἀντίπαλο τοῦ Χριστοῦ, διεφθαρμένο κλπ. **Δ**ὲν μπόρεσα νὰ τὰ ἀκούω αὐτά, ἔσφιξα τὰ δόντια μου καὶ τὸν χτύπησα στὸ κεφάλι! **Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἔγινα ἐγκληματίας. Π**έρασαν ἀπὸ τότε δεκαπέντε χρόνια καὶ ὅλα αὐτά τὰ χρόνια εἶμαι βουτηγμένος στὸ ἀνθρώπινο αἷμα...

Ὁ κατάδικος σιώπησε. **Σ**ιωποῦσα καὶ ἐγώ. **Μ**ετὰ ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα σιωπῆς ἔστρεψε σὲ μένα τὸ βλέμμα του καὶ μὲ ρώτησε: παππούλη, μπορῶ νὰ ἐξομολογηθῶ καὶ νὰ μεταλάβω τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἀλλὰ χωρὶς νὰ προσχωρήσω στὴν Ὁρθοδοξία;

- "Όποτε θέλεις, παιδί μου, τοῦ ἀπάντησα, πάντα εἶμαι ἕτοιμος νὰ τὸ κάνω γιὰ σένα.

Ὁ κατάδικος ἔχωσε τὸ κεφάλι του μέσα στὸ μαξιλάρι καὶ ἄρχισε νὰ κλαίει μὲ λυγμούς. Μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες ἐξομολογήθηκε καὶ μετέλαβε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Δὲν μπορεῖτε νὰ φανταστεῖτε πῶς χαιρόταν ὁ καημένος! Σὲ δύο ἑβδομάδες ἤθελε καὶ πάλι νὰ ἐξομολογηθεῖ καὶ νὰ κοινωνήσει. Χαιρόμουν πάρα πολύ, ὅταν τὸν ἔβλεπα νὰ προσεύχεται στὴν ἐκκλησία καὶ νὰ προσεύχεται μὲ δάκρυα στὰ μάτια!...

(*) Ἀρχιμανδρίτου Σπυριδωνος, Ἀπὸ ὅσα εἶδα καὶ ἔζησα - Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν ἱεραποστολή μου στὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας, σελ. 52-55, 63, ἐκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη». • Ἐπιμέλ. ἡμετ.